

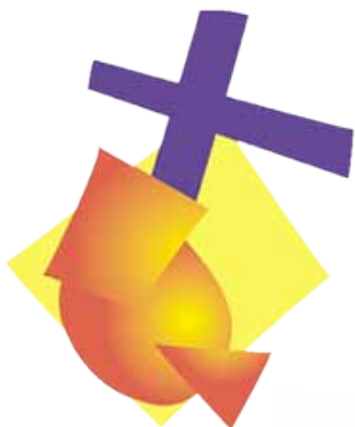

Nr. 108
Januar 2017
129. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Reformationsår 2017 · Sommerstævne uge 29 · Retræte
Forbundsrådet · Nyt om international mission
Arrow · MBU i Tylstrup

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM) og sendes i pakker til de lokale kirker til videre distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag. Bladet udkommer seks gange om året og kan mod betaling sendes til privat adresse ved henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk,
i samarbejde med Forbundsrådet

Næste udgivelse til afhentning
i din menighed medio januar

Ekspedition

Peter Götz
Bøgevang 17, 4000 Roskilde
peter@goetz.dk - 2635 0416

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
kontor@bykirken.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlund 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Tid til eftertænksomhed

Har kirken brug for en ny reformation?

I 2017 er det 500 år siden, at Martin Luther slog sine berømte teser op på kirkedøren i Wittenberg. Af kirkehistorien opfattes dette som begyndelsen på det, der blev til reformationen, og dermed til en fornyelse af kirken. Evangeliet blev så at sige genopdaget, først af Luther og siden af folket. Evangeliet blev allemandseje og ikke bare præsternes. Bibelen blev oversat til folkets sprog, og kirkens latinske forkyndelse blev afløst af modersmålet rundt omkring i Europa.

Skriften alene

Centralt i reformationen var, at den utilgængelige kirkebibel blev gjort tilgængelig for alle og enhver, og dens indhold blev det centrale omdrejningspunkt for troen med slogans som *Sola Scriptura*, *Sola Gratia* og *Sola Fide*, *Skriften alene*, *Nåden alene* og *Troen alene*. Gennem århundreder havde kirken gjort evangeliets indpakning stadig tykkere og tykkere. Med Luther blev pakken åbnet, og evangeliet blev igen gjort synligt, ikke mindst gennem et fokus på retfærdiggørelse og frelse ved tro på Kristus alene.

Mange reformationer

I kølvandet på den lutherske reformation fulgte andre reformbevægelser, eksempelvis anabaptismen, som med baggrund i læsning af Skriften forkyndte, at dåbens forudsætning måtte være en personlig tro. Siden reformationen på 1500 tallet har kirken således gennemgået en række reformer, i og med at nye sider af evangeliet blev opdaget og vægtlagt. Hele frikirkebevægelsen i al dens mangfoldighed var i sit udspring et udtryk for, at nogen så et behov for reformer og dermed fornyelse af kirken. Kirkens reformation er derfor ikke bare en enkelt begivenhed, men en række af begivenheder.

Brug for nye reformer?

I reformationsåret 2017 er det relevant at spørge: Hvordan ser kirken ud i dag? Har vi brug for nye reformer? Kan mennesker få øje på evangeliet? Eller har vi ligesom middelalderens kirke givet det så mange lag indpakning, at det er vanskeligt at få øje på, hvad evangeliet dybest set handler om?

Ligeledes må vi spørge, hvilken plads Bibelen har i dag? Missionsforbundet er en bevægelse, der blev født med et bibelsyn, der udtrykker en tro på, at vi gennem Bibelen hører Gud tale til os. Dette ses i vore to skrifter, *Det Danske Missionsforbunds synode af 1967* og *Tro til tiden*, som udkom i 2013. I *Tro til tiden* skriver vi, at *Bibelen er den kristne kirkes enestående og normgivende skrift* og at den læst i lys af *Jesus Kristus er rettesnor for liv og lære*. Hvilken rolle spiller sådanne grundholdninger i vores dagligdag og i kirkens liv i 2017?

Genopdag evangeliet i lys af Skriften

Lad os bruge reformations jubilæumsåret til at genåbne Skriften og i lys af vores Bibellæsning at genoverveje, om kirken endnu engang har brug for fornyelse med det formål at gøre evangeliet tilgængeligt for alle og enhver.

John Nielsen
Missionsforstander

DDM's repræsentantskabsmøde 2017:
Tirsdag 18. juli kl. 13.30-17.30
Efterskolen Lindenvang

Sommerstævne med store perspektiver

"Hold da helt ferie" er et udtryk, som vi af og til bruger om noget ekstraordinært. I uge 29 bliver der god grund til ikke blot at bruge ordene som et forbløffende udtryk, men helt konkret at holde ferie

Af John Nielsen
Missionsforstander

Det ville være så ærgerligt at skulle arbejde den uge, hvor langt over tusinde missionsforbundere og baptister sætter hinanden stævne på Efterskolen Lindensborg.

Det ville være så ærgerligt at sidde hjemme på altanen med sin kaffe og vide, at vennerne mødes i forteltet ved Roskilde Fjord.

Det ville være så ærgerligt at sidde og zappe rundt mellem de mange tv kanaler efter et eller andet, der kan fange opmærksomheden, når man kunne sidde på Sommerstævnet og blive fyldt med masser af inspiration lige til at tage med hjem.

Så "hold da helt ferie" i uge 29.

Alle tiders stævne

Sommerstævne 2017 bliver et stævne med store perspektiver.

Det bliver et sted, hvor fortiden og fremtiden mødes lige midt i nutidens virkelighed.

Det bliver alle tiders stævne – et stævne med historiske vingeslag og fremtidsperspektiv midt i nuet.

Rødder og retning

I anledningen af reformationsjubilæet i 2017, hvor det er 500 år siden reformationen tog sin begyndelse, vil stævnet have temaet *Reformation: Rødder og retning*.

Vi vil lade os inspirere af, hvad Gud gjorde i historien uden at blive nostalgiske. Vi vil opdage værdien i at have gode rødder. Rødderne bliver ved med at suge næring til grenene. Derfor er

kirkens rødder ikke bare historie, men livgivende kilder ind i den tid, som er nu.

Vi vil ligeledes se fremad mod nye horisonter uden at blive virkelighedsfjerne. Vi vil have øje for kirkens retning i en ny tid.

Livet her og nu

Men mest af alt, vil vi lade os udfordre til livet med Kristus i 2017. Det er her og nu vi lever i livet – i spændingsfeltet mellem det som var, og det som kommer.

Udover en række gode danske forkyndere vil vi på stævnet få besøg af undervisere fra Sverige og Holland. I næste nummer af Magasinet vil der være en nærmere præsentation af stævnets talere.

Lederdag om Mission i Danmark

Saralystkirken i Århus lægger igen ramme til en vigtig inspirationsdag for DDM's og MBU's ledere. Adressen er Saralyst Allé 140, 8270 Højbjerg

Det bliver en inspirationsdag for præster og menighedsrådsmedlemmer, nuværende og potentielle ledere i menighederne samt for alle, der overvejer at etablere nye trosfællesskaber og eventuelt nye menigheder. Menighedsrådene opfordres til at få en god flok unge med til LEDERDAGEN.

Aktuelle emner

Kald til mission i Danmark – Hvad betyder det for os i 2017?

Nye trosfællesskaber og menighedsplantning – Hvordan gør vi det?

Har gamle etablerede menigheder livskraft til at føde nye børn?

Undervisere med erfaring

Dagens undervisere kommer fra vore samarbejdspartnere, Misjonskirken i Norge og Freier Evangelischer Gemeinden i Tyskland (Norsk og Tysk Missionsforbund) og fra Baptistkirken i Danmark.

Torben Joswig

Thomas Willer

Daniel Lindhüber

Program:

- 09.30 Kaffe
- 10.00 Velkomst, bøn og lovsang
- 10.30 *Hvem er vi kaldet til? En analyse af det danske samfund*, Thomas Willer, Baptistkirken
- 11.00 Gruppesamtale
- 11.20 *Trosfællesskaber – en vej at gå*, Thomas Willer
- 12.00 Middag
- 13.00 *Menighedsplantning – kaldet fra "Makedonien"*, Torben Martin Joswig, Norge
- 15.00 Kaffe
- 15.30 *En menighed på vej – en historie fra Flensborg*, Daniel Lindhüber, Tyskland
- 16.00 Nyt fra DDM
- 16.30 Bøn og lovsang
- 17.00 Slut

Tilmelding via hjemmesiden www.missionsforbundet.dk.
Pris for deltagelse: Gratis

Derfor folk til

*Hvad er det dog for noget?
At normale, aktive og ansvarsbevidste folk kan finde på at bruge en weekend eller en uge på bare at være i stilhed på en retræte! Navlepilleri? Fortrængning af livet, som det jo virkeligt er? Resignation i forhold til behovene omkring os? Livsfjern spiritualitet?*

opmuntretter jeg at tage på retræte

Jeg skriver denne artikel en fredag eftermiddag, mens jeg befinder mig på Ådalen Retræte. Om nogle få timer begynder folk at ankomme til en weekend-retræte, som jeg skal lede under temaet: "En tro, der møder virkeligheden." Tyve vidt forskellige mennesker har meldt sig til; mellem 23 og 70 år er de; folkekirkelige og frikirkelige og vistnok også nogle "ukirkelige"; studerende, ledere, sygeplejersker, præster, bogholdere, håndværkere...

Jeg glæder mig. Til at tage imod dem og følges med dem denne weekend. Til at se Guds fred give dem ny styrke. Til at de må opleve, at Jesu tilgivelse er mere end en teoretisk, teologisk sandhed, men en befriende virkelighed. Til at

glædes over, at deres Gudgivne drømme bliver stimuleret, og deres kreativitet og virkekraft bliver aktiveret.

På en retræte trækker vi os for en tid bort fra hverdagen for at styrkes i relationen med den Gud, der er nærværende i alle vores hverdage og livssituationer. Vi stikker ikke af fra vort daglige liv, men vi åbner os for Ham, som giver os styrke til at leve vort daglige liv til ære for Gud, til hjælp for medmennesker – og i balance med os selv.

Det er nu 16 år siden, jeg selv var på retræte for første gang. Det var på et kloster i Göteborg på en retræte, som Magnus Malm ledte. Den

første aften, da vi skulle bede tidebøn i kapellet, står lyslevende for mig. Ja, netop: lyslevende! Jeg sad nemlig og så på det store lys på alterbordet.

Tankerne bevægede sig hen på Jesus som verdens lys, der skinner i mørket. Lidt efter begyndte dødsigheden imidlertid at indfinde sig. Travlhed derhjemme med at blive klar til fem dage borte fra familien og kirken og kontoret; en lang køretur til Göteborg; og så spændingen over, hvad de følgende dage mon ville bringe.

>>

Pia Daugaard, Sorø Frikirke:

Jeg er et meget aktivt menneske, som altid er i gang med at planlægge og gennemføre ting. Når jeg deltager på en retræte, oplever jeg Gud meget stærkt i roen og stilheden. Og jeg elsker stilheden. Inden min første retræte troede jeg faktisk ikke, at jeg kunne gennemføre den, men jeg vænnede mig meget hurtigt til stilheden - og kom til at holde af den.

En indre dialog

Jeg oplever en stærk indre dialog med Gud, når jeg ikke bliver forstyrret hele tiden: Ingen telefon, ingen mails, ingen børn. Der er kun mig-tid. Jeg nyder også at kunne sidde og spise i stilhed, og bare lade tankerne flyve eller arbejde videre, fordi jeg ikke skal koncentrere mig om at føre samtale med nogen. Der er altid en formidabel undervisning, som er med til at opbygge en og sætte tankerne på plads i forhold til Guds planer og ønsker for den enkelte.

I min travle hverdag med familie, arbejde og tjeneste i kirken, er det en berigelse at komme ned i tempo, at få sovet ud og at komme i kontakt med Gud igen og få styr på sit liv og prioriteringer. Jeg er et naturmenneske, som møder Gud i hans skabte natur, og der er altid god tid til at kunne gå ture på en retræte.

Jeg har besluttet mig for at prøve, at få prioriteret retræte-ophold som et fast element i mit liv og jeg kan varmt anbefale det.

Eline Bonde-Pedersen, Vanløse Frikirke:

Jeg har desværre en tendens til at blive fanget i hverdagens travlhed. Når det sker, er det svært for mig at se andet end det, der er lige foran næsen af mig og svært at navigere væk fra de følelser, der fylder lige nu og her.

I stilheden bliver det lettere at lytte

Jeg har derfor brug for en pause engang i mellem til at zoome ud og se alt i et større perspektiv, nemlig med Jesus' øjne. Her er retræteformen perfekt. Her kan jeg finde ro og tage mig tid til at fokusere på Jesus' syn på mit liv, på mig og på min hverdag, og i stilheden bliver det lettere at høre hvilke kærlige ord Jesus hvisker til mig om disse områder. Samtidig bliver jeg i stilheden påmindet om, at Jesus står lige midt i kaosset og travlheden i min hverdag, selv når jeg ikke har tid til at se det!

Jeg har været på retræte to gange, og begge gange er jeg kommet hjem med et lettere hjerte og et klarere syn på hverdagen.

>>

Foto: Ådalen med Valmuer

Hvad er retræte?

Retræte betyder at trække sig tilbage. I den kristne tradition har det at søge mod øde steder været en vigtig del af den åndelige praksis. Ådalen retræte vil mellem andre retrætesteder gerne danne en positiv ramme omkring mennesker, der søger fred og hvile, og har brug for at finde nye kræfter til en udfordrende hverdag: Et moderne "ørkenliv" - ikke midt i en ørken, men i frodige og nærende omgivelser, hvor en daglig, meditativ praksis, side om side med bibellæsning og bøn danner rammen om en livsrytme, der kan minde om de gamle klostres dagligdag.

En retræteform, der ikke trækker os væk fra verden, men peger på en vej frem - for at kunne vende tilbage til hverdagen med fornyede kræfter og ny indsigt i livet. Læs mere på aadalen.retraete.dk

Ådalen Retræte ligger cirka 10 kilometer vest for Randers mod Viborg.

>>

Kapellet på Ådalen Retræte

Så altså: Jeg sad nærmest og faldt i søvn! (Ja, ja, jeg ved godt, at I, der sidder og læser nu, ikke kender til dette fænomen ellers i kristne sammenhænge...). Men samtidig kørte nogle tanker i baghovedet: min kirke havde betalt mange penge for at sende mig på retræte; og de forventede da nok noget vågenhed af deres præst. Så jeg åbnede øjnene igen. Og så op mod lyset. Hvad var der så sket med lyset, mens jeg blundede? Ingenting! Det brændte fortsat. Så det var altså ikke min vågenhed, der fik lyset til at brænde. Og det blev en livs-afgørende til-tale fra Gud ind i mit sind: Jesus er verdens lys, der skinner i mørket. Det er ikke mig, der får ham til at være det. Det er ikke min aktivitet, der holder Jesus i gang. Han er den, han er. Fra evighed til evighed. Derfor også lige nu og her.

Og hans lysende, levende nærvær i verden er mit håb og min tryghed. Og min årsag og energikilde til i ord og handling at vidne om ham. Jeg tror faktisk, det er den erkendelse og erfaring, der gør, at jeg stort set er en ret glad og ret motiveret præst, der efter 34 år som menighedspræst måske endda "brænder" mere end nogensinde.

Til vores første samling i aften skal jeg derfor sige følgende til deltagerne på retræten: I disse dage er vi ikke i højere grad end ellers under Guds kærlige blik, for dér befinder vi os under alle hverdagens situationer og i enhver tilstand. Men på en retræte erfarer vi måske, at vi registrerer det mere – får mulighed for at sanse det tydeligere – end i hverdagens brogede og komplekse vilkår. Vi er under Guds kærlige blik. Og, som der står i Ordsp. 16,15:

Når kongens ansigt lyser, er der liv, hans velvilje er som en sky med forårsregn.

For mig er der med retræte-arbejde meget mere på spil end noget åndeligt wellness. Jeg påstår ikke, at alle bør tage på retræte. Men jeg påstår, at det, en retræte kan give – og som Gud møder os forskelligt med på mange andre måder også – det, har vi alle sammen brug for, for at være genuine og frimodige Jesus-folk i verden. Jeg tænker på livsvigtig hjælp på tre områder:

Hjælp til ikke at blive sekulariseret

Med sekulariseret mener jeg at blive vænnet til et hverdagsliv og til prioriteringer, der i virkeligheden foregår, som om Gud ikke findes. Hvor vi er akkurat ligeså bekymrede, akkurat ligeså nærige, akkurat ligeså fremmed-frygtsomme; akkurat ligeså materialistiske... som alle andre. Jeg har i hvert fald brug for meget hjælp til ikke at være som snydt ud af næsen på denne verdens normer.

Vi har så meget brug for en tilegnelse af, at Gud er lige her; at Jesus er Frelser og Herre, Helbreder og Genopretter i ét og alt. *Kristus er hele livets herre. I ham blev alting skabt. I ham blev alting forsonet. I ham mødtes endeligt Guddommeligt og menneskeligt. Derfor er det ligeså vigtigt, hvad der sker på arbejdspladsen, i indkøbscentret, i soveværelset og i banken, som hvad der sker i mit bederum...* (M. Malm i *Er hjerte større end verden*, side 209).

Hjælp til ikke at blive en udhulet aktivist

... Men have et usynligt rodnet, der suger næ-

ring til sig af Guds kærlighed og fred, og som giver energi til at bære frugter – hjælpsomhed, ansvarlighed, mildhed, mod... - i hverdagen. Det er dette rodnet, der gør, at træet ikke visner eller vælter i stormen. Og stormer... dét gør det jo!

Styrke til ikke at få et køligt hjerte

Jeg synes ikke, det er til at undgå. Impulserne og behovene og nyhederne er så mange og så voldsomme, så man er nødt til at blive lidt distanceret og kølig og ligeglad for at overleve. Hvis ikke man er i hyppig kontakt med varme-graderne fra Gud, fryser hjertet imidlertid til.

Derfor opmuntrer jeg folk til at tage på retræte.

I dag findes der efterhånden en del gode steder i Danmark. På www.retraete.dk er der en oversigt over de fleste steder. De retræter, jeg står for, finder sted på Ådalen Retræte vest for Randers: www.aadalenretraete.dk

Af Gunni Bjørsted

SENDT
TIL
VERDEN

SENDT
TIL
VERDEN

Forbundsrådet ved
repræsentantskabsmødet
2014

Forbundsrådet er der, hvor trådene samles

Det Danske Missionsforbunds nationale råd kaldes Forbundsrådet. Her er der syv taburetter med plads til syv personer, der tilsammen i en god og intens dialog skal vælge de bedste løsninger for vores kirkesamfunds fælles indsats

Af Peter Götz

Der er mange opgaver, der hører med til at være et nationalt råd. Spændende opgaver, der åbner døre til et væld af mennesker, der opererer i andre dele af dansk kirkeliv. Omfattende opgaver, der nok er mere komplicerede end de i første omgang ser ud til. Pålagte opgaver, som det årlige repræsentantskabsmøde har vedtaget.

Overblik

En gang imellem er det nødvendigt, at de, der sidder i Forbundsrådet, skruer deres taburetter op i højeste stilling. For overblik er et nøgleord. Overblik over den historie, vi er skabt af og som gør os til et forbund. Overblik over de 'moderne' faktorer, der trækker os væk fra hinanden. Overblik over de værdier, vi på en helt særlig måde har til fælles. Overblik over de vidt forskellige situationer, som de enkelte lokale kirker befinder sig i. Overblik over den indsats i udlandet, der i alle år har gjort os til et aktivt missionselskab. Overblik over de mulige årsager, der har ladet DDM stagnere i de sidste mange, mange år.

Stor fornyelse er nødvendig i 2017

Forbundsrådet melder, at der ved sommerens repræsentantskabsmøde er hele tre taburetter – tre pladser – der er åbne. En plads er åben fra før, de to andre, fordi Marianne Mørch og Mogens Koch Pedersen, ikke genopstiller. Der er altså i den grad brug for et nyt hold, der tager opgaven til sig og siger: Nu vil vi være med til at gøre DDM til det bedst svingende frikirkesamfund i Danmark!!!

Poster eller personer

Det er en evig diskussion i alle råd og udvalg: Skal vi gå efter folk, der med deres kompetencer kan besætte bestemte poster – eller skal vi gå efter folk, der har en personlig interesse i at projektet som helhed skal lykkes. Det første kan resultere i dygtige folk uden vision. Det andet kan betyde engagerede folk uden den fornødne erfaring.

Der findes masser af kompetente og erfarne mennesker i DDM. Men hvor er de, der ønsker at frikirkesamfundet DDM skal blive en tydelig røst i dagens Danmark med mange levende menigheder og en masse nye Jesus-efterfølgere – altså mennesker der vil være med til at udfolde *VISION 2022?*

Her er chancen for et spændende fritidsengagement

Der skal til sommer tre nye personer ind i Forbundsrådet (FBR). Mindst to af dem skal være 'lægfolk'. Mindst én, bør være en kvinde (gerne to) – og desuden bør i hvert fald to af de tre helst være fra øerne.

Forudsætningen for at få det godt i FBR er evnen og viljen til

- at arbejde med på *VISION 2022*,
- at kunne træffe beslutninger gennem processer
- at kunne finde holdbare løsninger i samspil med andre
- at kunne forstå DDM's konstruktion med selvstændige menigheder i et ideologisk og åndeligt fællesskab.

Der må blandt de tre meget gerne være en, der har erfaring med budgetter og regnskab, en, der har arbejdet med kommunikation og en, der ved noget om at facilitere et godt og frugtbart klima.

Forslag til personer sendes til ordinationsudvalget, der består af Torgunn Skov, Søren Mortensen og Peter Götz, hvor sidstnævnte er formand og derfor med glæde modtager alle henvendelser på: peter@goetz.dk. Har du lyst til først at snakke om dine overvejelser – så er du også velkommen til at ringe på 26 35 04 16.

PG

Ændringer på Father's Home

Familien Jackson flytter til Schweiz

Af Trine Puggaard

Da Chantal og Francis Jackson i foråret rejste på orlov i Schweiz sammen med deres børn Lisa og Ben, var det med forventning om at vende tilbage til Ghana. Da tiden nærmede sig, blev Chantal syg. Hun har i flere år kæmpet med hverdagen i Ghana, som er drøj blandt andet på grund af klimaet, sundhedsforholdene og leveforholdene, som er ustabile, fx med jævnlige strømsvigt i dagevis.

Chantal og Francis har derfor efter mange bønner og grundige overvejelser besluttet, at deres hverdag fremover bliver i Schweiz, som er Chantals hjemland. Ghanaudvalget støtter op om deres beslutning, som vi ved ikke har været let, men som er nødvendig for familiens trivsel. Vi har bedt Chantal og Francis om at svare på nogle spørgsmål, så vi kan få et indblik i deres situation og fremtidsplaner.

I rejser til Ghana I december/januar, hvad er formålet med den rejse?

Vi skal til Ghana i en måned for at tilbringe tid sammen med bestyrelsen, medarbejderne og børnene på Father's Home. For Chantal, Lisa og Ben vil det også være for at sige farvel og tage afsked med Ghana, da de kommer til at blive i Schweiz fremover. Vi skal selvfølgelig også have pakket vores ting ned og have nogle af dem med tilbage til Schweiz.

I har arbejdet med udsatte børn i mange år. Hvad har gjort det største indtryk på jer?

Det største har været at se børns liv blive forvandlet fra at være misbrugte ofre til at blive modne, velafbalancerede og glade, unge voksne. Det gør indtryk at se, hvordan Gud er i stand til at genopbygge en person fuldkomment og give ham/hende en sand identitet som søn/datter.

Hvis I skal nævne én succes, hvad er det så?

Det vil være, at vi bogstavelig talt har været med til at redde et barn fra gaden, hvor vi vidste, at hun ville dø, hvis vi ikke tog hende til os og gav hende omsorg. I dag er hun en ung kvinde, som studerer på universitetet og ser lyst på sin fremtid.

Nu hvor I slår jer ned i Schweiz, hvad glæder I jer så mest til?

At vores børn kommer til at vokse op i et mere stabilt miljø, hvor vi kan give dem en uddannelse og adgang til et godt sundhedsvæsen. Vi er selvfølgelig også glade for at kunne være tættere på børnenes bedsteforældre.

Hvad kommer der til at ske i jeres liv de næste par år - hvad angår familie, kirke, skole og job?

Vi vil bo i Schweiz som en familie, alle fire. Vi er med i en evangelisk kirke i Lausanne og vil involvere os i børnekirken og bøn. Vi vil også bruge tid på det schweiziske Ghanaudvalg og vil i stor grad være åbne for at være der for folk, som er omkring os. Chantal regner med at søge et deltidsjob som lærer, og Francis vil gerne færdiggøre sin teologi-uddannelse gennem online studier.

Francis vil jo fortsat være leder af Father's Home. Hvordan vil han klare det, når han bor i Schweiz?

Planen for de næste tre år er, at Francis vil rejse til Ghana tre gange årligt en måned ad gangen. Han vil derfor komme til at være på Father's Home 25 % af sin tid. I de øvrige måneder vil han være i tæt kontakt med dem via mobilen og Skype. Han ønsker fortsat at følge sit kald og vision om at ændre livet for de udsatte børn og opmuntre dem til at have drømme og forfølge deres fremtidsplaner.

Rosemund vil blive den daglige leder i Ghana. Hvordan ser I hende i den rolle? Hvad er hendes styrker?

VI tror på, at hun er den rigtige person til at overtage dette ansvar. Hun har været i Father's Home i 13 år og har taget visionen til sig. Hun viser helt klart, at hun forstår vigtigheden af, at Father's Home giver børn og unge en sted at høre til. Hun er en person med mange evner: Hun er uddannet lærer og har efteruddannet sig inden for menneskeretigheder, hun har sekretærfunktionen i bestyrelsen og et godt netværk hos de sociale myndigheder. Rosemund har et stort moderhjerte for alle børn og unge.

Arrow - en dannelsesrejse

For næsten otte år siden så daværende præst i Karlsrunder Strandkirke, Jesper Oehlenschläger, et unikt potentiale i den ledertræning, som det internationale program, Arrow, kunne byde på

Af Peter Götz

Jesper Oehlenschläger prøvede det først af i miniformat på sine egne ledere i Strandkirken – og oversatte samtidig bogen af James Lawrence, der på dansk blev til *Ledere i vækst*.

Cristina og Torben Jensen, Aabenraa

En bredere platform

Derefter kontaktede Jesper Oehlenschläger formanden for Evangelisk Alliance for at få skabt et bredt kirkeligt bagland for det, der skulle vise sig at blive et ret så enestående tilbud for ledere, der i deres tjeneste gerne ville forstå sig både på dem selv og på deres tjeneste.

Nyudklækkede

I november måned 2016 sendte Arrow Danmark sit hold nr. 2. hjem. Blandt de 20 deltagere var fra DDM Cristina Jensen, Haderslev, Svend Ryborg, Thisted, Pia Sebelin Halaburt, Vanløse og Rasmus Elkær, Åbenrå. Cristinas mand, Torben var deltager på det tidligere hold – og de har sammen skrevet dette om deres Arrow rejse:

Arrow rejsen har været en værdifuld 2-årig dannelsesrejse med ligesindede ledere af kirken i Danmark på tværs af kirkesamfund. Det er en stor rigdom at vandre sammen på tværs af kirkesamfund og sammen bede Gud om at arbejde i os, kaste sit lys i vores hjertes mørkeste kroge, i en atmosfære af kærlighed, nåde og omsorg.

Opbygning

Rammen omkring Arrow forløbet: Kombinationen af jordnær/ærlig/hjertelig undervisning, selvstudie, mentor samtaler i mentorgruppen, samtaler med ens lokale mentor samt internat mentoren, alt sammen i en atmosfære af anerkendelse, accept, kærlighed og respekt har været underlaget for vores Arrow dannelsesrejse

Torben:

Arrow rejsen har uden tvivl været en skelsættende periode i mit liv, velvidende at det samtidig er svært at sætte ord på hvad præcis, det har været, som gjorde rejsen så unik. Set tilbage er jeg et helt andet sted med helt andre værdier – hvilke nok skal tilskrives naturlig modning, men i høj grad også Arrow forløbet.

Torben og Cristina:

Stilheden og hvilen er blevet en integreret del af vores liv, der er kommet en anden ro på os selv, og vi har ikke længere brug for i samme grad at præstere – hverken overfor os selv eller overfor andre. Vi nyder denne hvile og finder her et nyt og dybere fællesskab med Jesus.

Som ægtepar/familie har vi fundet et fælles sprog – vi er blevet bedre til at italesætte de

svære emner og være sårbare overfor hinanden på en konstruktiv måde. Her bliver kærligheden på anden vis helbredende, og får nye dybder til glæde både for giver og modtager.

Arrow forløbet har udfordret os og lærte os at lukke mennesker ind i vores liv på godt og ondt, at turde tale om det som er væsentligt og ikke kun kradse i overfladen, og herigennem dele liv (kampe og sejre med medvandrende). Vi oplever en større søgen omkring os, om at være medvandrere, om at være ægte og derigennem vidne om Guds storhed i vores liv. Mange af vores erfaringer er selvfølgelig dyrt købte, men des mere relevante for vores efterfølgere at mærke.

Et nyt udgangspunkt

Arrow rejsen har været med til at give os et nyt fundament/platform at tjene ud fra. Gennem de forskellige emner, vi har arbejdet med på de fire internater, blev vi gang på gang mindet om at rette vores blik mod Jesus, og blive i hans nåde.

Gennem de forskellige elementer som udgør Arrow rejsen (undervisning, selvstudie, mentor samtaler, mentorgruppe, forbøn) har vi fået et helt nyt fundament at tjene ud fra: vores identitet i ham. Det, at vi er Guds børn, elskede og værdifulde er det, der driver os til at tjene og at tjene i hans kraft, fremfor at stræbe efter at opnå resultater (succes i tjeneste) og have al vores identitet i det, vi har opnået for efterfølgende at stræbe efter at opnå mere og mere for at kunne opretholde vores identitet og anerkendelse.

Vil du vide mere: www.arrow-lederskb.dk

Kom over og hjælp os!

I disse måneder lytter DDM's thailandsudvalg meget opmærksomt på signalerne fra Myanmar – tidligere Burma – for at afgøre, om der herfra er et særligt kald til os om at udvide vores indsats i Sydøstasien. Ligesom dengang Paulus i en drøm så en mand fra Makedonien, der sagde: Kom over og hjælp os. Apostlenes Gerninger 16:9

Af Peter Götz

Helt siden 1996 har DDM ydet støtte til adskillige missioner i Myanmar i kraft af penge, medlevener og forbøn for de mange mennesker, der var udsat for militærregimets uhyrligheder.

David Eubank

Vores helt var den tidligere elitesoldat, David Eubank. Med stor nød for det karenske folk og en lige så stor tro på Guds omsorg dannede han teams af læger, sygeplejersker, tandlæger, lærere og medhjælpere, der illegalt trængte ind i Burma for at komme de internt fordrevne karener til hjælp. (Karener er en befolkningsgruppe i Myanmar, der tæller seks-otte millioner)

Danida hjalp os beredvilligt med økonomisk støtte, der med årene løb op i mange millioner kroner.

Danmark havde i 2007 besøg af David, hans kone Karen og deres børn – og over hele landet har en masse kvinder i årevis strikket tøj til organisationen, Good Life Club, der formidlede nødhjælpskasser til børn.

En ny start

I 2008 trådte DDM til efter den forfærdelige storm, Nargis (der kostede 130.000 mennesker livet) med en indsats, hvor pengene kom fra

Dansk Missions Råds Udviklingsafdeling, DMRU, (der formidler Danida støtte).

Denne indsats skulle vise sig at blive begyndelsen på et langstrakt samarbejde med en organisation, der kalder sig *Karen Women Empowerment Group* (KWEG). Det er ikke en kirkelig organisation, men de fleste af medarbejderne er aktive kristne, ikke mindst i baptistkirker.

Viggo Søgaard

Det er helt umuligt at tale om disse ganske væsentlige aktiviteter uden at nævne Viggo Søgaard. Med sit mangeårige engagement i Sydøstasien på grund af *Fredens Stemme* og gennem seminarer, utallige konsulentopgaver og et væld af både officielle og personlige kontakter i regionen, blev det Viggo, der aktiverede såvel Danidas hjælp som støtten fra DMRU af flere omgange.

Farvel til flygtningelejren

Der er en faktor mere, der kunne pege på et fremtidigt engagement i Myanmar for os i DDM, og det er, at vores venner i flygtningelejren, Mae La inden længe vil blive sendt hjem til deres fædreland for at opbygge en ny tilværelse under en eller anden politisk konstruktion. De har planer om at tage al deres erfaring med sig for at opbygge grundskoler, børnehaver, bibelskole og så videre og skabe et undervisningscenter, der måske endda en dag kan blive

til et regionalt universitet.

De spørger indtrængende om vores hjælp, både til at forberede flytningen, men også til at skabe en ny fremtid.

Fredens Stemme

Når vi i denne tid undersøger terrænet, skyldes det også, at vi har en helt sjælden ressource i *Fredens Stemme*, der i den grad ville kunne hjælpe os med produktioner i form af undervisningsmaterialer, sang og forkyndelse på både tryk, digitalt og på de soldrevne Mega Voices.

Et makedonisk kald fra Myanmar

Hører vi et kald fra høstens herre? Er en fremtidig indsats i Myanmar aktuel for DDM? Det er en kendsgerning, at vores kontakter er mange, både via KWEG og andre i Burma, at vi med vores venner fra Mae La vil få et afgørende brohoved, og at vi med ressourcerne fra *Fredens Stemme* vil have en tydelig gennemslagskraft. Vi undersøger, tænker og beder om Guds vejledning.

Undersøgelse

I februar tager Thailandsudvalget til Thailand og Myanmar for at afsøge muligheder og udfordringer. Rejsen bliver for en stor del betalt af DMRU, idet den kaldes en partnerskabs konference.

Hvor ligger Thjudeltorp?

Af Finn Kier-Hansen

Først i december samledes sædvanen tro 60-70 spejdere med deres familier til juleafslutning i Thjudeltorp spejdergruppe. Risengrød, æbleskiver, leg, sang, konkurrencer, alle de rigtige ingredienser til en hyggelig aften skabte endnu en gang et godt fællesskab for bævere, ulve, spejdere, ledere og familierne i Tylstrup Frikirke.

Thjudeltorp er nemlig det ældgamle navn for Tylstrup, og det menes at betyde Thjudels sted, hvor Thjudel altså er et mandenavn. Thjudeltorp har så også lagt navn til MS-spejdergruppen i Tylstrup.

Spejleri - en krumtap

Knap så gammelt som navnet, men stadig i rigtig mange år har spejderarbejdet været en krumtap i Tylstrup Frikirkens børne- og ungdomsarbejde.

Uge efter uge samles mellem 10 og 20 børn samt en stor gruppe engagerede ledere og laver mange forskellige spejderaktiviteter.

Lige for tiden er unglederne i gang med at tage et spejdermærke, som kræver, at de sover i shelter en gang om måneden i et helt år. Det er ikke altid let at få kalenderen til at passe, så der er såmænd arrangeret overnatning lillejuleaften! Det tyder på engagement, eller hvad?

Værdien for kirken?

Spejderarbejde er stærkt anbefalelsesværdigt som et aktiv for en menighed. Uniformeringen og spejdersportens generelle accept og legitimitet gør, at spejderarbejdets deltagere stort set alle er fra hjem, som ikke har deres regelmæssige gang i Tylstrup Frikirke.

Erfaringen er, at spejderarbejdet er kanongodt til at bygge bro henover de fordomme, som der måtte være i forhold til, hvad en frikirke er for en størrelse.

I Tylstrup har spejdergruppen gennem en del år været den mest stabile leverandør af nye medlemmer til kirken.

Og spejderarbejde har den fantastiske kvalitet, at der udvikles gode ledere nærmest helt af sig selv. Så i hvert fald i Tylstrup er ledermangel i spejderarbejdet et ukendt fænomen.

Det med knob og besnoringer skal læres tidligt